

GS 419

Gudfars och Gudmors

W i s o r,

Den Första:

När jag wid ditt dop, min Son, ic.

Den Andra:

Blif wid huset, liksom snäckan ic.

Göteborg,

tryckte och såljas hos Sam. Wahlström, 1834.

eller ett litet förändring.

Gudfars Wisa.

När jag wold ditt dop, min Son,
Stod att för dig swara,
Läswade jag huld och mån
Om din barndom wara;
Du blir snart en stor person,
Läser snälle för presten
Herrans bön, Guds bud och Tron;
Gif nu allt till resten!

2.

Guld och gärdar dig en gång
Egen möda gifwe,
Enkla råd i enkel Gång
Gudfars gäfska blifwe!
Saknar du, att dem förstå,
Annu mognade sinne,
Ell sin tid, min Son, ändå,
Göm dem i ditt minne!

3.

Lär dig, tidigt i din wär;
Gly och hata flården;
Wärdet man af flådrén får,
Lumpnast är af wården.

Gunga

Granna spånnen, ring och ur
Lyfa mål på balen;
Men der står en björn på lur,
När du går ur salen.

4.

Helt i måttelighetens krets
Sök ditt sällskap finna:
Ogat skädat bäst tillfreds
Hvad man själv kan vinna.
Fartlig boning, sparsamt bord,
Mors och döttrars snällhet,
Fromma hjertan, glada ord
Göra lifvets sällhet.

5.

Sök ett lefnadstillstånd nå,
Lagom afundsvärdigt:
Stort palats får halfbyggt stå,
Måttligt hus blir färdigt.
Den, som åträr, klokt förnöjd,
Femt hvad han behöfver,
Vinner det, och, till sin fröjd,
Merndels litet öfver.

6.

Arbetsam och full af hopp,
Sinn all möda liten;
Solen går så vänlig opp,
När han lyser fliten.

Ölad

Ölad framsteg, ölad ro,
Större fröjd af lifvet,
Och ett trefligt, eget bo
Snart i perspektivet.

7.

Ordning gör all möda lätt,
Det bef lag i minnet.
Daffs och slurf i lefnadsfätt,
Fungd och qval i sinnet.
Hurtig gerning plår behag,
Lugn och låtnad gifwa;
Funga som bly plår, dag från dag,
Undflydd gerning blifwa.

8.

Slöfare i unga år,
Du i äldren tigger.
Slanten, enkel då han går,
Ynglar då han ligger.
Derför värda penningen
Summa utaf tingen;
Allas tjänst vill ägnas den,
Som behöfver ingen.

9.

Bid beslutad sak, behåll
Hög och tankar fasta.
Lösligt sinne är en boll,
Hvarmed alla fasta.

Den

Den, till allting lätt och gen,
Stundligt ömsar bögen,
Backlar jemnt, föraktligt flen,
Som en spän på vägen.

10.

Var i lag, ej rädd och flygg;
Bändan blott föröfles.
Gerna ridas på dens rygg,
Som för alla kröfles.
Mins, att du ett värde har
Blott som menska redan.
Bördsam, blygsam, höflig war,
Glöm all stillnad sedan.

11.

Stig för winning eller hot
Ej från sanning neder!
Yngling! mins på denna rot
Grönsta mål och heder.
Alltför sent, i ängrens är,
Ljugarn det får sanna,
När föraktet redan står
Inbrändt på hans panna.

12.

Led du nänsin oförrätt?
Göms den i ditt minne?
Wäl! det högre ära sått
I ett rättwist sinne.

Tänk

Tänk en dag, min son, hur skönt,
Om du säga torde:
Drätt jag af mängen rödt,
Men åt ingen gjorde.

13.

Hvem är ofundsvärd? Den man;
Som wälgerning öfwar.
Dubbelt, dubbelt njuter han
Hwad han sig beröfwar!
Alldrig en dryck watten den
Ät en usling råckte,
Som ej tror en menskowän,
Sälast af sitt släkte.

14.

Döden, allas säkra lott,
Allas öden jemnar,
Deras, som dig föregått,
Deras, som du lemnar.
Stålf ej segt för grafwens namn;
Hwadän dock ej skoning:
Den är, tro mig, glädjens hamn
Eller hwilans boning.

Guds

Den Andra:

Gudmors Wisa.

Wils mid huset, liksom snäckan,
Klicka, Enka, eller Bru;
Men sätt icke, liksom snäckan,
Allt i stan, låra du!

2.

Tala alltid, liksom flockan,
Wigtigt, afmått och bestämt,
Men ej bullra, liksom flockan,
Ellt du höres långt och jemt.

3.

Wå en fråga, liksom Echo,
Svara snart, och utan tvång,
Men haf icke, liksom Echo,
Sista ordet hvarje gång.

